

AGATHA CHRISTIE

Ο θάνατος του λόρδου Έτζγουερ

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Ο θάνατος του λόρδου Έτζγουερ**
ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: Lord Edgware Dies
Από τις Εκδόσεις HarperCollinsPublishers, Λονδίνο 2016
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Agatha Christie
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Γιώργος Μπλάνας
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Γιώργος Γιαννούσης
ΜΑΚΕΤΑ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Τζίνα Γεωργίου
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Ραλλού Ρουχωτά

© Agatha Christie Limited, 1933. All rights reserved.
AGATHA CHRISTIE, POIROT, the Agatha Christie Signature and the AC Monogram Logo are registered trade marks of Agatha Christie Limited in the UK and elsewhere.
All rights reserved.
© Εξωφύλλου: HarperCollinsPublishers Ltd.
© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2020

Πρώτη έκδοση: Εκδόσεις Λυχνάρι, με τον τίτλο «Στοιχείμα με το διάβολο»
Δεύτερη έκδοση: Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ, Δεκέμβριος 2020

Έντυπη έκδοση ISBN 978-618-01-3667-8
Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-3668-5

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτίου.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδείας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε. | PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Από το 1979 Publishers since 1979

Έδρα: Head Office:

Τατοΐου 121, 144 52 Μεταμόρφωση 121, Tatoiu Str., 144 52 Metamorfossi, Greece

Βιβλιοπωλείο: Bookstore:

Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece

Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550 | Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550

e-mail: info@psychogios.gr

www.psychogios.gr • <http://blog.psychogios.gr>

AGATHA CHRISTIE

Ο θάνατος του λόρδου Έτζγουερ

Μετάφραση: Γιώργος Μπλάνας

ΕΡΓΑ ΤΗΣ ΑΓΚΑΘΑ ΚΡΙΣΤΙ
ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ

Η μυστηριώδης υπόθεση στο Στάιλς

Πέντε μικρά γουρουνάκια

Φόνοι με αλφαθητική σειρά

Έγκλημα στο Οριάν Εξπρές

Ο Πουαρό ερευνά

Φόνος στο πρεσβυτέριο

Το πτώμα στη βιβλιοθήκη

Και δεν έμεινε κανένας

Δέκα ύποπτοι για φόνο

Μια αυτοβιογραφία

Έγκλημα στο γκολφ

Η δολοφονία του Ρότζερ Άκροϊντ

Οι Μεγάλοι Τέσσερις

Θανάσιμος κίνδυνος

Οι πρώτες υποθέσεις του Πουαρό

Η φαρμακερή πένα

Πρόσκληση σε φόνο

Ο μυστικός αντίπαλος

Η δοκιμασία της αθωότητας

Το μυστικό του Τσίμνεις

Φόνος στη Μεσοποταμία

Το μυστήριο του Μπλε Τρένου

Τα Χριστούγεννα του Ηρακλή

Πουαρό

Τραγωδία σε τρεις πράξεις

Οι άθλοι του Ηρακλή

Σίκαλη στην τσέπη

Ο καθρέφτης ράγισε

N ή M;

Γιατί δε φώναξαν την Έβανς;

Το μυστήριο των επτά ρολογιών

Το μυστήριο του Λίστερντεϊλ

Σιωπηλός μάρτυρας

Έγκλημα στον Νείλο

Έγκλημα κάτω από τον ήλιο

Μυστήριο στην Καραϊβική

Η ξεχασμένη δολοφονία

Ο φόνος είναι εύκολος

Η εξαφάνιση της γηραιάς κυρίας

Ο Ωχρός Ίππος

Το μυστήριο του Σίταφορντ

Ο θάνατος του λόρδου Έτζγουερ

Με ανοικτά χαρτιά

Η περιπέτεια της χριστουγεννιάτικης

πουτίγκας

Το τρένο των 16.50

Τα δεκατρία προβλήματα

Συνέταιροι στο έγκλημα

Ατέλειωτη νύχτα

Επιβάτης για Φρανκφούρτη

Ο άντρας με το καφέ κοστούμι

Προς το μηδέν

Στους
δόκτορα και κυρία Κάμπελ Τόμσον

Περιεχόμενα

Προλογικό σημείωμα στην ελληνική έκδοση	11
Τα κυριότερα πρόσωπα του έργου	13
1. Μια θεατρική δεξίωση	15
2. Ένα δείπνο	26
3. Ο άνθρωπος με το χρυσό δόντι.....	37
4. Μια συζήτηση	47
5. Φόνος.....	57
6. Η χήρα.....	66
7. Η γραμματέας	76
8. Πιθανότητες.....	86
9. Ο δεύτερος θάνατος.....	92
10. Τζένι Ντράιβερ.....	100
11. Η εγωίστρια.....	110
12. Η κόρη.....	118
13. Ο ανιψιός	126
14. Πέντε ερωτήσεις	135
15. Ο σερ Μόνταγκιου Κόρνερ	145
16. Κυρίως συζήτηση	152

17. Ο μπάτλερ	157
18. Ο άλλος άνδρας	164
19. Μια μεγάλη κυρία	175
20. Ο ταξιτζής	182
21. Η ιστορία του Ρόναλντ	189
22. Η παράξενη συμπεριφορά του Ηρακλή Πουαρό	196
23. Το γράμμα	205
24. Νέα από το Παρίσι	216
25. Ένα γεύμα	222
26. Paris?	229
27. Σχετικά με τα πενς-νε	236
28. Ο Πουαρό θέτει ερωτήματα	244
29. Ο Πουαρό μιλάει	250
30. Η ιστορία	261
31. Ένα ανθρώπινο ντοκουμέντο	267

Προλογικό σημείωμα στην ελληνική έκδοση

Μεγάλο μέρος αυτού του μυθιστορήματος γράφτηκε από την Άγκαθα Κρίστι κατά τη διάρκεια μιας ανασκαφής του αρχαιολόγου συζύγου της Μαξ Μαλόουν στην αρχαία ασσυριακή πόλη Νιμρούντ. Η Κρίστι ήταν τόσο ενθουσιασμένη από τη συγγραφή αυτού του βιβλίου, που ένας ανθρῶπινος σκελετός που ανακαλύφθηκε στην ανασκαφή πήρε το όνομα του ήρωα του έργου λόρδου Έτζουερ.

Το μυθιστόρημα Ο θάνατος του λόρδου Έτζουερ ήταν από τα πρώτα της συγγραφέως που επιλέχτηκαν να μεταφερθούν στον κινηματογράφο. Ο ηθοποιός Όστιν Τρέβορ ενσαρκώνει το 1934 τον Ηρακλή Πουαρό τρίτη φορά στην καριέρα του. Ο Πίτερ Ουστίνοφ υποδύεται τον εμβληματικό ντετέκτιβ το 1985, σε μία ταινία ειδικά για την τηλεόραση, που έχει τον τίτλο Thirteen at dinner. Σε αυτήν εμφανίζεται και ο Ντέιβιντ Σουσέ στον ρόλο του επιθεωρητή Τζαπ. Ο Σουσέ θα εμφανιστεί αργότερα ως Πουαρό στη μεταφορά του βιβλίου στην τηλεοπτική σειρά Agatha Christie's Poirot.

Τα κυριότερα πρόσωπα του έργου

Ηρακλής Πουαρό

Διάσημος Βέλγος ντετέκτιβ. Αναλαμβάνει να βοηθήσει την Τζέιν Γουίλκινσον να απαλλαγεί από τον σύζυγό της ζητώντας του διαζύγιο το οποίο εκείνος αρνείται να της δώσει.

Άρθουρ Χέιστινγκς

Λοχαγός, φίλος του Πουαρό, που τον βοηθά στην υπόθεση. Είναι ο αφηγητής της ιστορίας.

Επιθεωρητής Τζαπ

Αστυνομικός της Σκότλαντ Γκιαρντ. Καλείται να εξιχνιάσει τον πρώτο φόνο.

Λόρδος Έτζγουερ

Πλούσιος Άγγλος ευγενής, σύζυγος της Τζέιν Γουίλκινσον. Δύσκολος χαρακτήρας, απόλυτος στις απόψεις του και βαθιά συντηρητικός. Το πλήρες όνομά του είναι Τζορτζ Άλφρεντ Σεντ Βίνσεντ Μαρς.

Τζέιν Γουίλκινσον

Όμορφη Αμερικανίδα ηθοποιός, παντρεμένη με τον λόρδο Έτζγουερ. Επιθυμεί να πάρει διαζύγιο από τον σύζυγό της προκειμένου να παντρευτεί τον δούκα του Μέρτον.

Καρλότα Άνταμς

Αμερικανίδα ηθοποιός, που κάνει τουρνέ σε Λονδίνο και Παρίσι, κάνοντας μιμήσεις διασήμων. Προσλαμβάνεται από κάποιον άγνωστο για να υποδυθεί για λίγο την Τζέιν Γουίλκινσον.

Ντόναλντ Ρος

Νεαρός ηθοποιός που παρευρίσκεται στο δείπνο το μοιραίο βράδυ της πρώτης δολοφονίας.

Τζέραλντιν Μαρς

Κόρη του λόρδου Έτζγουερ. Το επίμαχο βράδυ βρίσκεται στην όπερα.

Ρόναλντ Μαρς

Ανιψιός του λόρδου Έτζγουερ και κληρονόμος του τίτλου του.

Τζέιμς Ντράιβερ

Φίλη της Καρλότα Άνταμς. Εργάζεται σε κατάσταση με καπέλα.

Μπράιαν Μάρτιν

Διάσημος ηθοποιός, που συνεργάστηκε με τη Γουίλκινσον και ήταν, μάλιστα, ερωτευμένος μαζί της.

Δεσποινίς Κάρολ

Γραμματέας του λόρδου Έτζγουερ.

Δεσποινίς Έλις

Υπηρέτρια της Τζέιν Γουίλκινσον.

Δούκας του Μέρτον

Συντηρητικός αγγλοκαθολικός, επιθυμεί να παντρευτεί την Τζέιν Γουίλκινσον.

Μια θεατρική δεξίωση

Η μνήμη του κοινού είναι περιορισμένη. Ήδη το έντονο ενδιαφέρον και η έξαψη που προκάλεσε ο φόνος του Τζορτζ Άλφρεντ Σεντ Βίνσεντ Μαρς, τέταρτου βαρόνου Έτζγουερ, ανήκουν στη λήθη. Νέες εντυπώσεις πήραν τη θέση τους.

Ο φίλος μου Ηρακλής Πουαρό δεν αναφέρθηκε ποτέ ανοιχτά στην υπόθεση. Αυτό, μπορώ να πω, ήταν απολύτως σύμφωνο με την επιθυμία του. Ο ίδιος δεν επέλεξε να εμφανιστεί. Τα εύσημα πήγαν αλλού – κι έτσι ήθελε να γίνει. Επιπλέον, σύμφωνα με την περίεργη προσωπική του άποψη, η υπόθεση συγκαταλέγεται στις αποτυχίες του. Επιμένει να ορκίζεται πως το τυχαίο σχόλιο ενός αγνώστου στον δρόμο τον έβαλε στο σωστό μονοπάτι.

Σε κάθε περίπτωση, ήταν η μεγαλοφυΐα του αυτή που αποκάλυψε την αλήθεια. Χωρίς τον Ηρακλή Πουαρό αμφιβάλλω αν το έγκλημα θα είχε αποδοθεί στον αυτοργό του.

Ως εκ τούτου, αισθάνομαι πως ήρθε η ώρα να καταγράψω απερίφραστα όλα όσα ξέρω σχετικά με τη συγκεκριμένη υπόθεση. Γνωρίζω διεξοδικά τις λεπτομέρειές της και μπορώ, επίσης, να αναφέρω πως έτσι εκπληρώνω την επιθυμία μιας πολύ γοητευτικής κυρίας.

Θυμάμαι συχνά εκείνη την ημέρα στο καθωσπρέπει, κομψό, μικρό καθιστικό του Πουαρό, όπου, βηματίζοντας πάνω κάτω σε μια συγκεκριμένη λωρίδα του χαλιού, ο μικρόσωμος φίλος μου συνό-

ψισε με περίτεχνο και εντυπωσιακό τρόπο την υπόθεση. Σκοπεύω να αρχίσω την αφήγησή μου από εκεί που άρχισε τότε ο ίδιος – ένα θέατρο του Λονδίνου τον Ιούνιο του περασμένου χρόνου.

Η Καρλότα Άνταμς ήταν τη δεδομένη χρονική στιγμή η απόλυτη μόδα στο Λονδίνο. Την προηγούμενη χρονιά είχε δώσει μια δυο απογευματινές παραστάσεις με θυελλώδη επιτυχία. Φέτος είχε μια σεζόν τριών εβδομάδων. Εκείνο το βράδυ έδινε την προτελευταία παράστασή της.

Η Καρλότα Άνταμς ήταν μια νεαρή Αμερικανίδα με το εκπληκτικό ταλέντο να εκτελεί σκετς μόνη της, χωρίς τη βοήθεια μακιγιάζ και σκηνικών. Φαινόταν να μιλάει με άνεση όλες τις γλώσσες. Το σκετς με θέμα μια βραδιά σε κάποιο διεθνές ξενοδοχείο ήταν πραγματικά θαυμάσιο. Αμερικανοί και Γερμανοί τουρίστες, μεσοαστικές οικογένειες Άγγλων, αμφιβόλου ηθικής κυρίες, ξεπεσμένοι Ρώσοι αριστοκράτες και κουρασμένοι διακριτικοί σερβιτόροι περνούσαν όλοι με τη σειρά από τη σκηνή.

Τα σκετς της πήγαιναν από το σοβαρό στο εύθυμο και πάλι πίσω. Ο ρόλος της ετοιμοθάνατης γυναίκας από την Τσεχοσλοβακία έφερνε κόμπο στον λαιμό. Ένα λεπτό αργότερα τρανταζόμασταν από τα γέλια, καθώς ένας οδοντίατρος έκανε τη δουλειά του και κουβέντιαζε φιλικά με τα... θύματά του.

Το πρόγραμμά της έκλεισε με αυτό που ανήγγειλε η ίδια ως «Μερικές μιμήσεις».

Κι εδώ ήταν απίστευτα ευφυής. Χωρίς την παραμικρή χρήση μακιγιάζ, τα χαρακτηριστικά της έμοιαζαν να χάνονται ξαφνικά και να ξανασχηματίζονται στα χαρακτηριστικά ενός γνωστού πολιτικού, μιας διάσημης ηθοποιού ή κάποιας κοσμικής καλλονής. Κάθε χαρακτήρας συνοδευόταν από έναν σύντομο αντιπροσωπευτικό μονόλογο. Παρεμπιπτόντως, αυτοί οι μονόλογοι ήταν εντυπωσιακά έξυπνοι. Έμοιαζαν να σατιρίζουν κάθε αδύνατο σημείο του θέματός τους.

Μία από τις τελευταίες μιμήσεις της ήταν η Τζέιν Γουίλκινσον – μια νεαρή ταλαντούχα Αμερικανίδα ηθοποιός, διάσημη στο Λονδίνο. Το σκετς αυτό ήταν πραγματικά πολύ ευφυές. Ανοησίες γλι-

στρούσαν από το στόμα της φορτισμένες με έντονη συναισθηματική γοητεία, έτσι που άθελά σου ένιωθες πως κάθε λέξη ξεστομιζόταν με κάποιο δυνατό, ουσιαστικό νόημα. Η φωνή της, θεσπέσια τονισμένη, με μια βαθιά βραχνή νότα μέσα της, ήταν μεθυστική. Καθεμιά από τις συγκρατημένες χειρονομίες ήταν παράξενα γεμάτη σημασία, το ελαφρά λικνιζόμενο σώμα της... ακόμη και η εντύπωση της έντονης φυσικής ομορφιάς... πώς το έκανε... μου είναι αδύνατον να φανταστώ!

Ήμουν πάντα θαυμαστής της όμορφης Τζέιν Γουίλκινσον. Με συνάρπαζε με τους συγκινητικούς ρόλους της και πάντα το υποστήριζα αυτό μπροστά σε όσους παραδέχονταν την ομορφιά της αλλά δήλωναν ότι δεν ήταν καθόλου καλή ηθοποιός, ότι είχε απλώς σημαντικές μελοδραματικές ικανότητες.

Ήταν λίγο αλλόκοτο να ακούω εκείνη την πασίγνωστη, ελαφρά βραχνή φωνή με τη σταγόνα απαισιοδοξίας μέσα της, που με είχε συγκινήσει τόσες φορές, να παρακολουθώ εκείνη την προφανώς σπαρακτική χειρονομία του χεριού που κλείνει και ανοίγει αργά, και το ξαφνικό τίναγμα του κεφαλιού πίσω, με τα μαλλιά της να ελευθερώνουν το πρόσωπό της, κίνηση που συνειδητοποίησα ότι έκανε πάντα στο κλείσιμο κάποιας δραματικής σκηνής.

Η Τζέιν Γουίλκινσον ήταν από εκείνες τις ηθοποιούς που εγκατέλειψαν τη σκηνή όταν παντρεύτηκαν, μόνο και μόνο για να επιστρέψουν σε αυτήν ένα δυο χρόνια αργότερα.

Πριν από τρία χρόνια είχε παντρευτεί τον πλούσιο αλλά κάπως εκκεντρικό λόρδο Έτζγουερ. Οι φήμες έλεγαν ότι τον εγκατέλειψε λίγο μετά. Εν πάση περιπτώσει, δεκαοκτώ μήνες μετά τον γάμο έπαιζε σε ταινίες στην Αμερική και αυτή τη σεζόν εμφανίστηκε σε ένα επιτυχημένο θεατρικό έργο στο Λονδίνο.

Παρακολουθώντας την έξυπνη αλλά ίσως ελαφρά μοχθηρή μίμηση της Καρλότα Άνταμς, μου πέρασε από το μυαλό η απορία πώς αντιμετωπίζονταν αυτού του είδους οι μιμήσεις από τα... πρωτότυπα. Τους ευχαριστούσε ο θόρυβος... η διαφήμιση που τους πρόσφεραν; Ή ενοχλούνταν από αυτό που, στο κάτω κάτω,

ήταν εσκεμμένη αποκάλυψη των τεχνασμάτων του επαγγέλματός τους; Δεν ήταν η Καρλότα Άνταμς στη θέση του ανταγωνιστή ταχυδακτυλουργού που λέει «Α! Αυτό είναι παλιό κόλπο! Πολύ απλό. Θα σας δείξω πώς γίνεται»;

Αποφάσισα πως, αν ήμουν εγώ το πρωτότυπο, θα ένιωθα πολύ ενοχλημένος. Φυσικά, θα έκρυβα τη δυσαρέσκειά μου, οπωσδήποτε όμως δε θα μου άρεσε. Θα χρειαζόταν κανείς μεγάλη ευρύτητα πνεύματος και μια ξεχωριστή αίσθηση του χιούμορ για να εκτιμήσει μια τόσο ανελέητη έκθεση.

Μόλις είχα φτάσει σε αυτά τα συμπεράσματα, όταν το εξαίσιο βραχνό γέλιο, που ερχόταν από τη σκηνή, αντήχησε πίσω μου.

Γύρισα απότομα το κεφάλι. Στο κάθισμα ακριβώς πίσω μου, γέρνοντας μπροστά με τα χείλη της ελαφρώς μισάνοικτα, βρισκόταν το πρωτότυπο της τωρινής μίμησης: η λαίδη Έτζγουερ, γνωστότερη ως Τζέιν Γουίλκινσον.

Αμέσως αντιλήφθηκα ότι τα συμπεράσματά μου ήταν όλα λανθασμένα. Έγερνε μπροστά, με τα χείλη της ελαφρά μισάνοικτα, με μια έκφραση ευχαρίστησης και ενθουσιασμού στα μάτια.

Όταν τελείωσε η μίμηση, χειροκρότησε δυνατά, γελώντας και γυρίζοντας στον συνοδό της, έναν ψηλό, εξαιρετικά εμφανίσιμο άνδρα –ο τύπος Έλληνα θεού–, στον οποίο αναγνώρισα ένα πρόσωπο γνωστότερο στην οθόνη παρά στη σκηνή. Ήταν ο Μηράιαν Μάρτιν, ο δημοφιλέστερος ήρωας του κινηματογράφου τη δεδομένη χρονική στιγμή. Αυτός και η Τζέιν Γουίλκινσον είχαν πρωταγωνιστήσει μαζί σε αρκετές κινηματογραφικές παραγωγές.

«Δεν είναι υπέροχη;» είπε η λαίδη Έτζγουερ.

Εκείνος γέλασε.

«Τζέιν... δείχνεις κατενθουσιασμένη».

«Μα, είναι πραγματικά καταπληκτική! Πολύ καλύτερη απ' όσο φανταζόμουν».

Δεν έπιασα την απάντηση του Μηράιαν Μάρτιν, που φαινόταν να το διασκεδάζει. Η Καρλότα Άνταμς είχε αρχίσει έναν καινούργιο αυτοσχεδιασμό.

Αυτό που συνέβη αργότερα θα το θεωρώ πάντα μια πολύ περίεργη σύμπτωση.

Μετά το θέατρο ο Πουαρό κι εγώ πήγαμε να δειπνήσουμε στο Σαβόι*. Στο ακριβώς διπλανό μας τραπέζι κάθονταν η λαίδη Έτζγουερ, ο Μπράιαν Μάρτιν και άλλα δύο άτομα που δε γνώριζα. Επισήμανα την παρουσία τους στον Πουαρό και τη στιγμή που το έκανα ήρθε άλλο ένα ζευγάρι και κάθισε στο τραπέζι ακριβώς δίπλα στο τραπέζι της λαίδης Έτζγουερ.

Το πρόσωπο της γυναίκας ήταν γνώριμο, ωστόσο, όλως περιέργως, για την ώρα δεν μπορούσα να το τοποθετήσω κάπου στη μνήμη μου.

Έπειτα συνειδητοποίησα ξαφνικά πως ήταν η Καρλότα Άνταμς! Τον άνδρα δεν τον γνώριζα. Ήταν κομψός, με χαρωπό και κάπως ανόητο πρόσωπο. Όχι ο τύπος που θαυμάζω.

Η Καρλότα Άνταμς ήταν πολύ διακριτικά ντυμένη στα μαύρα. Το πρόσωπό της δεν τραβούσε αμέσως την προσοχή σου ούτε αναγνωριζόταν με την πρώτη. Ήταν ένα από εκείνα τα εύπλαστα, ευαίσθητα πρόσωπα που προσφέρονται ιδιαίτερα στην τέχνη της μίμησης. Μπορούσε να υποδυθεί άνετα έναν ξένο χαρακτήρα, αλλά δεν είχε κανέναν πολύ αναγνωρίσιμο δικό του.

Φανέρωσα αυτές τις σκέψεις μου στον Πουαρό. Με άκουσε προσεκτικά, γέρνοντας το ωοειδές κεφάλι του ελαφρά στο πλάι, ενώ έριξε μια γρήγορη κοφτερή ματιά στα δύο υπό συζήτηση τραπέζια.

«Ωστε αυτή είναι η λαίδη Έτζγουερ... Ναι, θυμάμαι... την έχω δει να παίζει. Είναι *belle femme*».

«Και καλή ηθοποιός».

«Πιθανόν».

«Δε φαίνεσαι πεπεισμένος».

«Νομίζω πως αυτό εξαρτάται από τη θέση της στο έργο, φίλε μου. Αν είναι στο επίκεντρο, αν περιστρέφονται όλα γύρω της...

* Savoy Hotel. Πολυτελές ξενοδοχείο στο κέντρο του Λονδίνου, από το 1889. [Σ.τ.Μ.]

ναι, τότε θα μπορούσε να παίξει τον ρόλο της. Αμφιβάλλω αν θα μπορούσε να παίξει ικανοποιητικά κάποιον μικρό ρόλο ή κάποιον ρόλο που απαιτεί κατατερίστα ηθοποιό. Το έργο πρέπει να είναι γραμμένο γύρω απ' αυτήν και για αυτήν. Μου φαίνεται ο τύπος της γυναίκας που ενδιαφέρεται μόνο για τον εαυτό της».

Έκανε μια παύση κι έπειτα πρόσθεσε μάλλον αναπάντεχα:

«Τέτοιοι άνθρωποι περνούν τη ζωή τους με μεγάλο κίνδυνο».

«Κίνδυνο;» είπα έκπληκτος.

«Χρησιμοποίησα μια λέξη που σε εκπλήσσει, βλέπω, mon ami.

Ναι, κίνδυνο. Γιατί, ξέρεις, μια τέτοια γυναίκα βλέπει μόνο ένα πράγμα: τον εαυτό της. Αυτού του είδους οι γυναίκες δε βλέπουν τίποτε από τους κινδύνους και τις απειλές που τις περιστοιχίζουν: τα μύρια όσα συγκρουόμενα συμφέροντα και τις διαπλοκές της ζωής. Όχι, βλέπουν μόνο τον δικό τους δρόμο προς τα εμπρός. Κι έτσι... αργά ή γρήγορα... καταστροφή».

Μου κίνησε το ενδιαφέρον. Ομολόγησα στον εαυτό μου πως εμένα δε θα μου περνούσε από το μυαλό μια τέτοια ιδέα.

«Και η άλλη;» ρώτησα.

«Η δεσποινίς Άνταμς;»

Η ματιά του πλανήθηκε στο τραπέζι της.

«Λοιπόν;» είπε χαμογελώντας. «Τι θέλεις να πω γι' αυτήν;»

«Μόνο τι εντύπωση σου δίνει».

«Μον cher, είμαι απόψε η μάντισσα που διαβάζει την παλάμη και περιγράφει χαρακτήρες;»

«Θα μπορούσες να το κάνεις καλύτερα από τον καθένα», απάντησα.

«Είναι πολύ όμορφη η πίστη σου σε μένα, Χέιστινγκς. Με συγκινεί. Δεν ξέρεις, φίλε μου, πως καθένας μας είναι ένα σκοτεινό μυστήριο, ένας λαβύρινθος από συγκρουόμενα πάθη, επιθυμίες και ροπές; Mais oui, c'est vrai.* Ένας άνθρωπος κάνει τις μικρές του εκτιμήσεις... αλλά εννέα στις δέκα φορές κάνει λάθος».

* Μα, ναι, αυτό είναι αλήθεια. (Σ.τ.Μ.)

«Όχι ο Ηρακλής Πουαρό», είπα χαμογελώντας.

«Ακόμη και ο Ηρακλής Πουαρό! Α! Ξέρω πολύ καλά ότι είχες ανέκαθεν λίγο την ιδέα πως είμαι αλαζόνας· όμως σε διαβεβαιώνω πως στην πραγματικότητα είμαι πολύ ταπεινός άνθρωπος».

Γέλασα.

«Εσύ ταπεινός!»

«Έτσι είναι. Αν εξαιρέσεις... το ομολογώ... πως είμαι λίγο περήφανος για το μουστάκι μου. Πουθενά στο Λονδίνο δεν είδα κάτι που να συγκρίνεται μαζί του».

«Και δεν πρόκειται να δεις», είπα στεγνά. «Να είσαι σίγουρος. Λοιπόν, δε θα διακινδυνεύσεις μιαν εκτίμηση για την Καρλότα Άνταμς;»

«Elle est artiste!»* είπε ο Πουαρό απλά. «Αυτό τα καλύπτει σχεδόν όλα, έτσι δεν είναι;»

«Τέλος πάντων, δε θεωρείς ότι αυτή πορεύεται στη ζωή με κίνδυνο;»

«Αυτό ισχύει για όλους μας, φίλε μου», είπε ο Πουαρό σοβαρά. «Πάντα μπορεί να καιροφυλακτεί η κακοτυχία. Αλλά σχετικά με την ερώτησή σου, νομίζω πως η δεσποινίς Άνταμς θα πετύχει. Είναι οξυδερκής και κάτι περισσότερο. Ασφαλώς θα παρατήρησες πως είναι Εβραία».

Δεν το είχα παρατηρήσει, όμως τώρα που το ανέφερε, είδα τα ανεπαίσθητα ίχνη της σημιατικής καταγωγής. Ο Πουαρό κούνησε το κεφάλι.

«Οδηγεί στην επιτυχία... αυτό. Αν και, αφού μιλάμε για κίνδυνο, υπάρχει ένας στην προκειμένη περίπτωση».

«Δηλαδή;»

«Η αγάπη για το χρήμα. Η αγάπη για το χρήμα μπορεί να βγάλει ένα τέτοιο άτομο από τον συνετό και προσεκτικό δρόμο».

«Αυτό μπορεί να το κάνει σε όλους μας», αντέτεινα.

«Αυτό είναι αλήθεια, αλλά οπωσδήποτε εσύ κι εγώ θα βλέπα-

* Είναι καλλιτέχνις! (Σ.τ.Μ.)

με τον κίνδυνο που караδοκεί. Θα ζυγίζαμε τα υπέρ και τα κατά. Αν σ' ενδιαφέρουν πάρα πολύ τα χρήματα, μόνο τα χρήματα βλέπεις, όλα τα άλλα επισκιάζονται».

Γέλασα με τον σοβαρό τρόπο του.

«Η Εσμεράλντα, η Τσιγγάνα βασίλισσα, είναι σε καλή φόρμα», σχολίασα πειρακτικά.

«Η ψυχολογία του χαρακτήρα είναι ενδιαφέρουσα», απάντησε ο Πουαρό, ασυγκίνητος. «Δεν μπορεί κανείς να ενδιαφέρεται για το έγκλημα χωρίς να ενδιαφέρεται για την ψυχολογία. Δεν είναι η ίδια η πράξη του φόνου αυτό που έλκει τον ειδικό· είναι αυτό που βρίσκεται πίσω της. Με παρακολουθείς, Χέιστινγκς;»

Απάντησα ότι τον παρακολουθούσα απόλυτα.

«Έχω προσέξει πως, όταν δουλεύουμε μαζί σε μια υπόθεση, με παροτρύνεις διαρκώς σε σωματική δράση, Χέιστινγκς. Θέλεις να μετράω πατημασιές, να αναλύω στάχτες από τσιγάρα, να ξαπλώνω μπρούμυτα για την εξέταση λεπτομερειών. Ποτέ δεν καταλαβαίνεις πως, γέρνοντας πίσω σε μια πολυθρόνα με τα μάτια κλειστά, μπορεί κανείς να φτάσει πιο κοντά στη λύση οποιουδήποτε προβλήματος. Τότε βλέπει κανείς με τα μάτια του νου».

«Δεν το καταλαβαίνω», είπα. «Όταν εγώ γέρνω πίσω σε μια πολυθρόνα με τα μάτια μου κλειστά, μόνο ένα πράγμα μου συμβαίνει!»

«Το έχω παρατηρήσει!» είπε ο Πουαρό. «Είναι παράξενο. Τέτοιες στιγμές ο νους θα έπρεπε να εργάζεται πυρετωδώς, όχι να βυθίζεται στην αδράνεια της νωθρότητας. Η πνευματική δραστηριότητα είναι τόσο ενδιαφέρουσα, τόσο συναρπαστική! Η απασχόληση των μικρών φαιών κυττάρων είναι πνευματική απόλαυση. Αυτά και μόνον αυτά μπορεί να εμπιστευθεί κανείς για να τον οδηγήσουν μέσα από την ομίχλη στην αλήθεια...»

Φοβάμαι πως έχω αποκτήσει τη συνήθεια να στρέφω αλλού την προσοχή μου, όποτε αναφέρει ο Πουαρό τα μικρά φαιά κύτταρά του – και το κάνει αφόρητα συχνά.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση η προσοχή μου πλανήθηκε στους

τέσσερις ανθρώπους που κάθονταν στο διπλανό τραπέζι. Όταν τελείωσε ο μονόλογος του Πουαρό, παρατήρησα κρυφογελώντας:

«Έχεις επιτυχία, Πουαρό. Η ωραία λαίδη Έτζγουερ σχεδόν δεν μπορεί να πάρει τα μάτια της από πάνω σου».

«Αναμφίβολα πληροφορήθηκε την ταυτότητά μου», είπε ο Πουαρό, προσπαθώντας να φανεί μετριοφρων, αποτυγχάνοντας όμως.

«Νομίζω πως είναι το φημισμένο μουστάκι σου», είπα. «Παρασύρθηκε από την ομορφιά του».

Ο Πουαρό το χάιδεψε απαλά.

«Όντως είναι μοναδικό», παραδέχτηκε. «Αχ, φίλε μου, η οδοντόβουρτσα, όπως αποκαλείς το δικό σου, είναι μια αηδία... μια φρικαλεότητα... μια ηθελημένη παρεμπόδιση της γενναιοδωρίας της φύσης. Παράτησέ το, φίλε μου, σε ικετεύω».

«Για τον Θεό!» είπα, αγνοώντας την ικεσία του Πουαρό. «Η κυρία σηκώνεται. Πιστεύω πως έρχεται να μας μιλήσει. Ο Μπράιαν Μάρτιν διαμαρτύρεται, αλλά αυτή δεν εννοεί να τον ακούσει».

Όπως το περίμενα, η Τζέιν Γουίλκινσον σηκώθηκε βιαστικά από το κάθισμά της και πλησίασε στο τραπέζι μας. Ο Πουαρό σηκώθηκε όρθιος και υποκλίθηκε – σηκώθηκα κι εγώ.

«Ο κύριος Ηρακλής Πουαρό, σωστά;» είπε με απαλή, βραχνή φωνή.

«Στις υπηρεσίες σας».

«Κύριε Πουαρό, θέλω να σας μιλήσω. Πρέπει να σας μιλήσω».

«Μα, ασφαλώς, μαντάμ... Θέλετε να καθίσετε;»

«Όχι, όχι, όχι εδώ. Θέλω να σας μιλήσω ιδιαιτέρως. Θα πάμε αμέσως επάνω στη σουίτα μου».

Ο Μπράιαν Μάρτιν την είχε ακολουθήσει. Μίλησε τώρα με ένα γέλιο αποδοκιμασίας.

«Πρέπει να περιμένεις λίγο, Τζέιν. Είμαστε στη μέση του δείπνου. Το ίδιο και ο κύριος Πουαρό».

Όμως η Τζέιν Γουίλκινσον δεν εκτρεπόταν τόσο εύκολα από τον σκοπό της.

«Μα, Μπράιαν, τι πειράζει; Θα πούμε να μας στείλουν το δείπνο επάνω στη σουίτα. Ενημέρωσέ τους σχετικά, εντάξει; Και... Μπράιαν...»

Τον ακολούθησε, καθώς απομακρυνόταν, και φάνηκε να του δίνει με επιτακτικό τόνο κάποιες οδηγίες. Εκείνος δε συμφωνούσε, συμπέρανα, καθώς κουνούσε το κεφάλι του μουτρωμένος. Ωστόσο, εκείνη του μίλησε ακόμη πιο κατηγορηματικά και τελικά, σπκώνοντας τους ώμους του, υποχώρησε.

Μια δυο φορές ενόσω του μιλούσε έριξε το βλέμμα της στο τραπέζι όπου καθόταν η Καρλότα Άνταμς και αναρωτήθηκα αν αυτό που του πρότεινε είχε κάποια σχέση με τη νεαρή Αμερικανίδα.

Έχοντας πετύχει αυτό που ήθελε, η Τζέιν γύρισε πίσω ακτινοβολώντας.

«Θα πάμε επάνω τώρα αμέσως», είπε, συμπεριλαμβάνοντας κι εμένα, με ένα εκθαμβωτικό χαμόγελο.

Το ζήτημα της συμφωνίας μας ή όχι με την αξίωσή της δε φάνηκε να την ενδιαφέρει. Μας σήκωσε από το τραπέζι χωρίς ίχνος συγγνώμης.

«Είναι μεγάλη τύχη να σας δω εδώ απόψε, κύριε Πουαρό», είπε και προπορεύτηκε, οδηγώντας μας στο ασανσέρ. «Είναι υπέροχο πόσο καλά φαίνεται να μου πηγαίνουν όλα. Πριν από λίγο αναρωτιόμουν τι, στην ευχή, να κάνω και σήκωσα το βλέμμα και σας είδα στο διπλανό τραπέζι και είπα μέσα μου: *Ο κύριος Πουαρό θα μου πει τι να κάνω*». Διέκοψε για να πει στο παιδί του ασανσέρ: «Δεύτερος όροφος».

«Αν μπορώ να σας βοηθήσω...» άρχισε ο Πουαρό.

«Είμαι σίγουρη ότι μπορείτε. Έχω μάθει πως είστε ο πιο θαυμάσιος άνθρωπος που υπήρξε ποτέ. Κάποιος πρέπει να με βγάλει από το μπλέξιμο στο οποίο βρίσκομαι κι έχω την αίσθηση ότι εσείς είστε ακριβώς ο κατάλληλος άνθρωπος».

Βγήκαμε στον δεύτερο όροφο κι εκείνη προχώρησε μπροστά στον διάδρομο, στάθηκε σε μια πόρτα και μπήκαμε σε μία από τις πολυτελέστερες σουίτες του Σαβόι.

Ρίχνοντας τη λευκή γούνινη εσάρπα της σε μια καρέκλα και το στολισμένο με πολύτιμες πέτρες τσαντάκι της στο τραπέζι, η ηθοποιός βούλιαξε σε μια πολυθρόνα και ξέσπασε:

«Κύριε Πουαρό, με τον έναν ή με τον άλλο τρόπο πρέπει να απαλλαγώ από τον σύζυγό μου!»

*Καθένας μας είναι ένα σκοτεινό μυστήριο, ένας
λαβύρινθος από συγκρουόμενα πάθη, επιθυμίες και ροπές.*

Ο Πουαρό ήταν παρών όταν η Τζέιν διατυμπάνιζε το σχέδιό της για «να απαλλαγεί» από τον αποξενωμένο σύζυγό της. Τώρα αυτός ο τρομερός άντρας είναι νεκρός. Ωστόσο ο Βέλγος ντετέκτιβ είναι σχεδόν πεπεισμένος ότι τον έχουν εξαπατήσει. Πώς θα μπορούσε άλλωστε η Τζέιν να έχει μαχαιρώσει τον λόρδο Έτζγουερ στη βιβλιοθήκη, ενώ ακριβώς την ίδια ώρα την είδαν να δειπνεί με φίλους της; Και ποιο να ήταν πλέον το κίνητρό της, αφού ο λόρδος είχε επιτέλους συμφωνήσει να της δώσει το πολυπόθητο διαζύγιο;

2 ΔΙΣΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΑΝΤΙΤΥΠΑ

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ
www.psichogios.gr

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 23631

Γ Ι Α Α Ν Α Γ Ν Ω Σ Τ Ε Σ Μ Ε Α Π Α Ι Τ Η Σ Ε Ι Σ